

ZNG.8361.392.2014
ZNG.8361.408.2014

DECYZJA Nr 24/2015

Działając na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity z 2014 r., Dz. U. poz. 669 ze zm.) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity z 2013 r. Dz. U. poz. 267 ze zm.)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wymierza przedsiębiorcy **TESCO (POLSKA) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, 30-347 Kraków, ul. Kapelanka 56, NIP: 526-10-37-737, karę pieniężną w wysokości 800 złotych** (słownie złotych: osiemset 00/100) z tytułu wprowadzenia do obrotu **1 partii mieszanki morskiej IQF mrożonej, glazurowanej Nord Capital a'250g** w ilości 20 szt. w cenie 9,59 zł/szt., wartości 191,80 zł, z oznaczeniem daty minimalnej trwałości „najlepiej spożyć przed końcem 01.2016r.” i nr partii produkcyjnej 214240 wyprodukowanej przez Nord Capital Sp. z o. o., Rekowo Górne, ul. Pucka 4, 84-123 Połchowo, nie odpowiadającej jakości handlowej określonej przepisami prawa żywnościowego z uwagi nie spełnienie wymagań zadeklarowanych w oznakowaniu produktu ze względu na niższą zawartość mięsa bez glazury oraz różnice w procentowej zawartości poszczególnych składników mieszanki.

Uzasadnienie:

W dniach 01-04.12.2014r. inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „OWIiH”), działając na podstawie upoważnienia Nr ZNG-392/2014 z dnia 01.12.2014r. przeprowadzili urzędową kontrolę żywności w supermarkecie w Chrzastowicach ul. Opolska 5, należącym do TESCO (POLSKA) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością 30-347 Kraków, ul. Kapelanka 56, (zwanego dalej: „Stroną”). Kontrolę przeprowadzono na podstawie przepisów:

- art. 3 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE. L. z 2004 r., Nr 165, s.1 ze zm.),
- art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity z 2014 r. Dz. U., poz. 669 ze zm.), (zwanej dalej: „ustawą o jakości handlowej”),
- art. 3 ust. 1 pkt 1, 2 i 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity z 2013 r. Dz. U. z 2014 r., poz. 148 ze zm.) (zwanej dalej: „ustawą o Inspekcji Handlowej”).

Zakres tematyczny kontroli obejmował kontrolę jakości handlowej mrożonych produktów rybołówstwa w opakowaniach i bez opakowań pod kątem przestrzegania prawa żywnościowego.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania Strony - [REDAKOWANE] - Zastępcy Kierownika Sklepu.

W toku kontroli w dniu 02.12.2014r. w celu sprawdzenia jakości handlowej mrożonych produktów rybołówstwa oferowanych do sprzedaży przez *Stronę* do badań laboratoryjnych pobrano próbki z partii mieszanki morskiej IQF mrożonej, glazurowanej Nord Capital a'250g" - (zwanej dalej: *mieszkanką morską*) w ilości 750g (3 opakowania a'250g).

Próbki do badań pobrano na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 10 i art. 27 ust. 1 *ustawy o Inspekcji Handlowej* zgodnie z trybem określonym w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012 r., w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2012 r., poz. 496). Próbkę pobrano w sposób losowy i reprezentatywny w odniesieniu do badanej partii, w ilości niezbędnej do wykonania badań.

Jednocześnie, mając na uwadze przepis art. 28 ust. 1 *ustawy o Inspekcji Handlowej*, z tej samej partii i w tej samej ilości pobrano, zabezpieczono i przekazano pod dozór Zastępcy Kierownika Sklepu [REDAKTOWANE], próbkę kontrolną *mieszanki morskiej*. Szczegóły udokumentowano w protokole pobrania próbki Nr 092708 z dnia 02.12.2014 r.

Ustalenia z kontroli zostały odnotowane w protokole kontroli: nr akt ŻNG.8361.392.2014 z dnia 04.12.2014 r., który został bez uwag odebrany i podpisany przez *Stronę*.

Próbkę podstawową po zabezpieczeniu przekazano za protokołem przyjęcia próbki do badań nr 275/2014r. z dnia 03.12.2014r. do Akredytowanego Laboratorium Kontrolno – Analitycznego Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą we Wrocławiu przy ul. Ofiar Oświęcimskich 15a (Nr akredytacji AB 716).

Przeprowadzone badania wykazały, że próbka *mieszanki morskiej* nie spełnia deklaracji producenta podanej w oznakowaniu wyrobu ze względu niższą zawartość mięsa bez glazury oraz różnice w procentowej zawartości poszczególnych składników mieszanki. Wynik analizy laboratoryjnej udokumentowano w sprawozdaniu z badań nr 404/2014 z dnia 08.12.2014 r.

Działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia urzędowej kontroli żywności Nr ŻNG-408/2014 z dnia 18.12.2014 r., [REDAKTOWANE] - osobę upoważnioną do reprezentowania *Strony* zapoznano z wynikami analizy laboratoryjnej *mieszanki morskiej* przekazując sprawozdanie z badań nr 404/2014 z dnia 08.12.2014 r. oraz pouczono o prawie złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej kwestionowanego wyrobu. Ponadto poinformowano *Stronę*, iż zgodnie z art. 28 ust. 2 *ustawy o Inspekcji Handlowej* próbka kontrolna podlega dalszemu zabezpieczeniu do czasu zakończenia postępowania administracyjnego.

W dniu 08.01.2015r. w imieniu *Strony* Kierownik ds. Polityk Regulacyjnych TESCO (Polska) Sp. z o.o. - [REDAKTOWANE] złożyła wniosek o zbadanie próbki kontrolnej.

Zabezpieczoną próbkę kontrolną w dniu 13.01.2015 r. przekazano do Akredytowanego Laboratorium Kontrolno – Analitycznego Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Katowicach przy ul. Brata Alberta 4 (Nr akredytacji AB 717).

Przeprowadzone badania próbki kontrolnej wykazały, że próbka *mieszanki morskiej* nie spełnia deklaracji producenta podanej w oznakowaniu wyrobu ze względu niższą zawartość mięsa bez glazury oraz różnice w procentowej zawartości poszczególnych składników mieszanki. Wynik analizy laboratoryjnej udokumentowano w sprawozdaniu z badań nr 8/2015r. z dnia 20.01.2015 r. O wynikach badania próbki kontrolnej *Strona* została poinformowana pismem z dnia 30.01.2015r.

W związku z negatywnymi wynikami badań laboratoryjnych *mieszanki morskiej* w dniach 05.01.2015r. i 30.01.2015r. - OWIHH wystosował wystąpienia pokontrolne do producenta kwestionowanego wyrobu, w którym szczegółowo przedstawiono ustalenia oraz wniesiono o ustosunkowanie się do stwierdzonej nieprawidłowości.

Producent *mieszanki morskiej* NORD CAPITAL Sp. z o. o. wypowiedział się w przedmiotowej sprawie i przedstawił własne wnioski w pismach z dnia 19.01.2015 r. (data wpływu 27.01.2015 r.) i 10.02.2015 r. (data wpływu 18.02.2015r.) Według producenta wyrobu kontrola wewnętrzna produktu gotowego nie potwierdziła zaniżonej masy netto owoców morza bez glazury jak również rozbieżności w procentowym udziale poszczególnych składników mieszanki. Jednocześnie Spółka NORD CAPITAL zobowiązała się do wzmożonej kontroli importowanych surowców poprzez zwiększenie częstotliwości badań, aby w przyszłości wyeliminować nieprawidłowości w zakresie parametrów fizycznych wyrobu.

Mając powyższe na uwadze w dniu 18.03.2015 r. OWIH zawiadomił *Stronę* o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust.1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej.

Ponadto *Strona* została poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, przysługuje jej na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity z 2013 r. Dz. U., poz.267 ze zm.) prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszenia żądań w sprawie.

Z uwagi na zachowanie ciągłości postępowania administracyjnego, które jest istotnym czynnikiem zapewniającym możliwość rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej w granicach obowiązujących terminów, a prawo *Strony* do dysponowania postępowaniem administracyjnym jest ograniczone, OWIH wyznaczył *Stronie* 10-cio dniowy termin do zapoznania się z dowodami zebranymi w sprawie liczony od daty doręczenia pisma o wszczęciu postępowania administracyjnego.

Strona w piśmie z dnia 11.03.2015r. (data wpływu 12.03.2014r.) przesłała wyjaśnienie producenta dotyczące nieprawidłowych parametrów *mieszanki morskiej*. Z pisma wynika, że przedmiotowa mieszanka pochodząca z importu ma określoną przez producenta procentową zawartość poszczególnych składników. Ponadto kontrola jakości prowadzona przez firmę Nord Capital nie wykazała żadnych rozbieżności w deklaracji dostawcy w procentowym udziale poszczególnych składników *mieszanki morskiej*. W piśmie podniesiono specyfikę produktu w zakresie ustalenia dokładnej ilości jego składników jak również ustaleniu dokładnej masy netto mięsa (bez glazury) z uwagi na nierównomierną powierzchnię.

W dalszej kolejności *Strona* kwestionuje wynik badań przeprowadzonych przez laboratoria UOKiK we Wrocławiu i Katowicach zarzucając im brak informacji o zastosowaniu akredytowanej metody badań. Odnosząc się do powyższego OWIH wykazuje, że przepisy na poziomie unijnym jak i krajowym wymagają, aby badania laboratoryjne w ramach urzędowej kontroli żywności wykonywane były przez laboratoria akredytowane, nie określają natomiast, że badania należy prowadzić wyłącznie metodami akredytowanymi. Stanowi o tym art. 5 ust. 2 pkt d rozporządzenia (WE) Nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE. L z 2004r. nr 165, str.1 ze zm.) – (zwanego dalej: „rozporządzeniem 882/2004”). Szczegóły w zakresie metod analiz i wymagań odnośnie laboratoriów wykonujących badania w ramach urzędowej kontroli żywności zawarto w art. 11 i 12 ww. rozporządzenia. Laboratoria muszą być akredytowane zgodnie z normami europejskimi dot. akredytacji jednostek badawczych. W Polsce jednostką akredytacyjną uprawnioną do akredytacji jednostek certyfikujących i kontrolnych, laboratoriów badawczych i wzorcujących prowadzących oceny zgodności i weryfikacji na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (tekst jednolity z 2014r., Dz. U., poz.1645 z późn. zm.) jest Polskie Centrum Akredytacyjne – (zwane dalej „PCA”). Sprawozdania z badań opatrzone znakiem akredytacji PCA oznaczają, że badania zostały przeprowadzone w akredytowanym laboratorium, zgodnie z obowiązującym prawem i są w pełni wiarygodne (podkreślić przy tym trzeba, iż fakt udzielenia laboratorium we Wrocławiu i w Katowicach wskazanej akredytacji nie budzi wątpliwości). Należy nadto wskazać, że zgodnie z przepisami zawartymi w art. 29 ustawy o Inspekcji Handlowej i art. 32 ustawy o jakości handlowej badania związane z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przeprowadzane są w laboratoriach Inspekcji Handlowej, a w uzasadnionych przypadkach, w innych wyspecjalizowanych laboratoriach. Przepisy zawarte w ustawie o Inspekcji Handlowej i ustawie o jakości handlowej nie nakładają obowiązku przeprowadzania badań jakości w laboratoriach akredytowanych, a tym bardziej przy użyciu wyłącznie metod akredytowanych. Wymóg dokonywania analiz w laboratoriach urzędowych akredytowanych wynika ze wspomnianego wyżej rozporządzenia 882/2004 (art. 12). Powyższa kwestia była rozpatrywana również przez Naczelny Sąd Administracyjny w podobnych sprawach (sygn. akt II GSK 916/11, czy II GSK 1492/11). Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, iż „przepis art. 12 ust. 3 powołanego rozporządzenia 882/2004, w myśl którego akredytacja i ocena laboratoriów badawczych, mogą odnosić się do pojedynczych badań i zestawów badań, (...) nie daje podstaw dla przyjęcia

stanowiska, iż konieczna jest akredytacja do poszczególnych metod badawczych. Natomiast jest możliwe ustanowienie takiej akredytacji”.

Podsumowując, należy wskazać, iż – przeciwnie do twierdzeń *Strony* – stosowanie metody nieakredytowanej nie narusza przepisów prawa, a zgodnie z treścią art. 11 i 12 *rozporządzenia 882/2004* wynik badania uzyskany taką metodą w laboratorium posiadającym akredytację jest miarodajny i może stanowić podstawę rozstrzygnięcia w sprawie.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego **Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził co następuje:**

Zgodnie z art. 4 ust. 1 *ustawy o jakości handlowej* „**wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta**”.

Omawiając wyżej zacytowany zapis art. 4 ust. 1 *ustawy o jakości handlowej*, należy zaznaczyć, iż obliuguje on do przestrzegania jakości handlowej środków spożywczych nie tylko w zakresie unormowanym w przepisach prawa ale również w oparciu o wszelkie informacje zawarte na opakowaniu, które nie są w sposób jednoznaczny uregulowane prawnie, jednak ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Jak wynika z art. 3 pkt 5 *ustawy o jakości handlowej*, przez jakość handlową należy rozumieć cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Uwzględniając definicję „obrotu” zawartą w *ustawie o jakości handlowej*, odwołującą się do treści art. 3 pkt 8 *rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 178/2002* z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE. L. z 2002, Nr 31, s.1 ze zm.), (zwanego dalej: „*rozporządzeniem nr 178/2002*”), za jakość handlową odpowiada nie tylko producent, ale także przedsiębiorcy prowadzący obrót handlowy produktami żywnościowymi na każdym jego etapie, w tym także hurtowym i detalicznym.

Ponadto w myśl art. 17 ust. 1 *rozporządzenia nr 178/2002*, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Mając na względzie powyższe, uzasadnienie faktyczne i prawne, przedmiotowa „*Mieszanka morska*” jest środkiem spożywczym o niewłaściwej jakości handlowej w rozumieniu przytoczonego art. 3 pkt 5 oraz art. 4 ust.1 *ustawy o jakości handlowej*.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 *rozporządzenia nr 178/2002* państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego, przy czym kary te powinny być **skuteczne, proporcjonalne i odstraszające**.

W polskim ustawodawstwie przepisy karne, odnoszące się do prawa żywnościowego, określone zostały w *ustawie o jakości handlowej*. Artykuł 40a ust. 1 pkt 3 stanowi: „Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł”.

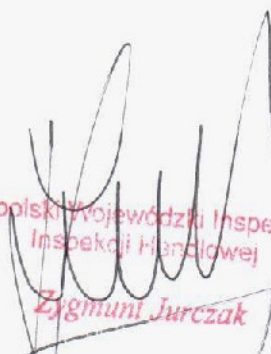
OWIH, w myśl art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej*, ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego

obrotów, ustalając co następuje:

1. **Stopień szkodliwości czynu** polegający na wprowadzeniu do obrotu *mieszanki morskiej* wykazującej niższą masę netto owoców morza (bez glazury) i różnice w procentowej zawartości poszczególnych składników mieszanki OWIiH uznał jako **wysoki**. Powyższe naruszało interesy konsumenta, który dokonując zakupu wyrobu otrzymywał produkt o innych parametrach jakościowych niż wynikało to z zamieszczonej na opakowaniu deklaracji. Konsument przede wszystkim na podstawie oznakowania produktu podejmuje decyzję o jego zakupie. Stwierdzone nieprawidłowości w oznakowaniu w istotnym stopniu naruszały interes konsumentów, w związku z ograniczeniem ich prawa do rzetelnej informacji o produkcie, a tym samym uniemożliwieniem im dokonania świadomego wyboru, zgodnego z oczekiwaniami. Naruszenie interesów i praw konsumentów następuje poprzez nieprzestrzeganie przepisów określających jakość handlową, a także nierzetelne informowanie w oznakowaniu o cechach czy właściwościach produktu, których w rzeczywistości on nie posiada, lub posiada, ale na poziomie innym niż deklarowany. Jednym z podstawowych praw konsumentów jest prawo do bezpieczeństwa ekonomicznego, którego częścią składową jest możliwość świadomego podejmowania decyzji w zakresie dokonywania wyboru dóbr i usług.
2. **Stopień zawinienia OWIiH** ocenił jako **średni**. Faktem jest, że wada jakości powstała na etapie produkcji, co więcej nie mogła zostać wykryta przez przedsiębiorcę w trakcie zwykłych czynności przy odbiorze towaru, a jedynie na skutek przeprowadzenia badań laboratoryjnych. Jednak *Strona* powinna dołożyć wszelkich starań, aby kierować na rynek wyroby pod własną marką o najwyższej jakości. *Strona* postępowania, jako profesjonalista działający na rynku artykułów rolno-spożywczych ma obowiązek znajomości przepisów prawa związanych z wykonywaną działalnością. Ponadto przedsiębiorca zajmujący się obrotem artykułów żywnościowych powinien wymagać od swoich kontrahentów przestrzegania określonych standardów, co pozwoliłoby wyeliminować niezgodności na wcześniejszych etapach produkcji. Obowiązek zapewnienia zgodności artykułów rolno-spożywczych z wymaganiami prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym, także na etapie handlu detalicznego. Zatem *Strona*, jako przedsiębiorca działający na rynku obrotu artykułami rolno-spożywczymi, powinna dołożyć wszelkich starań przy doborze producentów, od których nabywa towary, w celu zabezpieczenia interesów konsumentów.
3. **Zakres naruszenia OWIiH** ocenił jako **średni**, bowiem wprowadzony do obrotu środek spożywczy nie spełniał wymagań w zakresie jakości handlowej zadeklarowanej na opakowaniach jednostkowych dość istotnych z punktu widzenia właściwości produktu, a tym samym został wprowadzony do obrotu z naruszeniem art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej. Ograniczenie praw konsumenckich nastąpiło poprzez nieprzestrzeganie przepisów dotyczących jakości handlowej, czego skutkiem jest naruszenie interesu konsumentów w zakresie świadomego wyboru. W przedmiotowej sprawie OWIiH uznał, iż nierzetelne informowanie w oznakowaniu o cechach czy właściwościach produktu narusza obowiązek zapewnienia zgodności oferowanych towarów z wymogami europejskiego jak i polskiego prawa żywnościowego. Prawo żywnościowe nie przewiduje możliwości zwolnienia się z obowiązku rzetelnego informowania konsumenta, co do właściwości i składu środka spożywczego.
4. Oceniając **dotychczasową działalność** przedsiębiorcy OWIiH - ustalił, iż przedsiębiorca na przestrzeni dwóch ostatnich lat (2013/2014r.) **nie naruszył przepisów ustawy o jakości handlowej**.
5. Ostatnią przesłanką, którą OWIiH wziął pod uwagę jest **wielkość obrotów Strony**. Wielkość przedsiębiorcy wykracza poza przesłanki zawarte w rozdziale 7 ustawy z dnia 02 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity z 2013 r. Dz. U., poz. 672 ze zm.) dotyczące mikro, małych i średnich przedsiębiorców. W związku z powyższym OWIiH sklasyfikował *Stronę* jako dużego przedsiębiorcę, prowadzącego działalność w formie sieci handlowej o mocnej pozycji na rynku na terenie całego kraju.

W oparciu o powyższe ustalenia dokonane w toku postępowania, a w szczególności o ustalenia odnoszące się do pięciu kryteriów wskazanych w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej oraz ustalenia wynikające z treści art. 40 a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, OWIiH wymierza Stronie karę jak w sentencji decyzji. Nałożona kara stanowi wartość przewidzianą zgodnie z ww. przepisem ustawy o jakości handlowej.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej karę pieniężną, stanowiącą dochód budżetu państwa, Strona powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej
Zygmunt Jurczak
Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

- Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity z 2013 r. Dz. U. poz. 267 z zm.) od decyzji przysługuje Stronie odwołanie w terminie 14 dni do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, ul. Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. 1 Maja 1, 45-068 Opole.
- Zgodnie z art. 40 a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity z 2014 r. Dz. U. poz. 669 ze zm.) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jednolity z 2012 r. Dz. U. poz. 749, ze zm.).
- Zgodnie z art. 16 § 1 Kpa decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
- Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

Otrzymują:

1. Tesco (Polska) Sp. z o.o.
ul. Kapelanka 56
30-347 Kraków
2. BA w/m
3. a/a

IPK

Naczelnik Wydziału Kontroli
Artykułów Żywnościowych,
Nieżywnościowych i Gastronomicznych
mgr inż. Izabela Rogalska